

slag til Finantsloovforslaget, som det anser det for rigtigst blive stillede, og som det kan forudsæ, at Majoriteten her ogsaa finder det ønskeligt fremkomme til 2den Behandling.

Krigsministeren: Jeg vil blot tillade mig at gjøre en meget kort Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Bloug). Det ærede Medlem anstillede en Sammenligning mellem „Gorm“ og Skibet „Nr. 56,“ hvorved det forekom mig, at han gik lidt vel vidt i den Retning at stille „Gorm“ saa fordelagtig som muligt i Modsetning til „Nr. 56.“ Naar man har bestjættiget sig i den Grad med Tal, som jeg har været nødsaget til i de sidste Dage, saa begynder man efterhaanden at blive noget ængstelig for, at man skal tage fejl. Jeg kunde saaledes maasse selv tage fejl med Hensyn til Pantserlykkelsen paa Gorm; men jeg har tilfældigvis et Bind af Tidsskrift for Søværnen liggende for mig, hvort der findes Oplysninger om de europæiske Sømagters Pantserflaader i Begyndelsen af 1870, og hvort da ogsaa den danske Pantserflaade findes omtalt, og jeg tør jo nu vistnok med fuldkommen Berettigelse gaa ud fra den Forudsætning, at de Oplysninger, som dert findes, ialfald ere rigtige for vort eget Vedkommende. Men i det nævnte Bind staar Pantserlykkelsen paa „Gorm“ opgivet til fra 7 til $7\frac{1}{2}$ Tomme. Jeg skal nu indrømme, at Forstjellen mellem $7\frac{1}{2}$ og 8 Tommer ikke er meget stor, men med Hensyn til Pantserlykkelsen, paa hvilken man jo lægger en saa overmaade stor Vægt, at man endog har villet give Bevillinger paa flere Tusinde Rd. mere blot for at kunne vinde $\frac{1}{4}$ Tomme, tror jeg dog, at det er rigtigst at fremhæve dette. Det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn udtalte dernæst, at „Nr. 56“ vel blev pantsret med 8 Tommer, men at dette kun var i Vandgangen, medens Kasematten kun blev pantsret med 6 Tommer. Jeg maa dertil tillade mig at bemærke, at „Nr. 56“ bliver pantsret med 8 Tommer ikke alene paa det Sted, som det ærede Medlem nævnte, men ogsaa paa hele Masttrummet og Skjedelrummet helt op til, hvor Kasematten

begynder, og først paa Kasematten vil der komme en tyndere Bepantsring. Jeg tror derhos, isald jeg ikke huffer fejl, at jeg saavel i dette Thing som i det andet Thing har udtalt, at Pantseringen af selve Kasematten endnu er et aabent Spørgsmaal, og at man har tænkt sig, naar blot ikke den Pantservægt overstiges, som fra Først af er beregnet i det Hele at skulle falde paa Kasematten, at kunne fordele Pantserlykkelsen paa en noget anden Maade, saaledes at man f. Ex. bepanttrer indtil $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$ i Høiden af Kasematten med 8 Tommer, hvorved man vilde opnaa den samme Sikkerhed for Kasematten, som man har opnaaet for de mest saarbare Dele af Skibet. Jeg skal dog ogsaa tillade mig med Hensyn til dette Punkt at henvise til en Ytring af et sagkyndigt Medlem, nemlig det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Sonquières), som ifor-gaars udtalte, at han vilde foretrække at pantsre selve Skibet endnu stærkere og derimod stille Skytset aldeles frit. Dette er en Uskuelse, der, efter hvad jeg veed, har ikke faa Tilhængere blandt de Sagkyndige, skjøndt det dog tillige samtidigt dermed er blevet udtalt for mig, at man ikke nu for Diebliffet drifter sig til at foreslaa det. Man har kun en stærk Tro til, at det rimeligvis vil blive Resultatet efter en længere Tids Pantserbygning.

Carlsen: Spørgsmaalet om Betydningen af Forstærkningens Indfaldelse eller Ilke-Indfaldelse kan vistnok betragtes fra forskellige Sider. Efter hvad jeg har hørt af kyndige Militære, vil det vistnok ikke have ringe Betydning, at Forstærkningen kommer sammen og i den korte Tid, som Ministeriet har paa-tænkt, faar en Dvælse, hvorved navnlig Officerer og Mandstab kunne blive besjendte med hinanden, og hvorved Officererne kunne faa Leilighed til at øve sig i under de nye Forhold at føre Tropperne. Dette er imidlertid efter min Mening den mindre vigtige Side af Spørgsmaalet. Sagen staar for mig saaledes, at Forstærkningen, dersom den nu ikke bliver indfaldt, aldrig vil blive indfaldt. Det er min Overbevisning, at, hvor ringe end tilsyneladende den Sag er, hvorom her handles, saa vil man dog ved Indfaldelsen eller Ilke-